

raske jäalle paigale seda kui se assemelst
ärra on, raske on ka tunda kas on lu
murdnud ehk paigast ärra, sest se paks
lihha on ees; nisuggune parrandamine
maaksab suurt waewa. Pölvkedder läh-
hääb ka monnikord assemelst ärra, sedda
tunnukse tui temma ei seisa otsekohhe nen-
da kui teine; touka tedda senna ja teñ-
na, senni kui temma jäalle paigale saab.

Kui lu on jäalle paigale samid siis
vanne ädikast pöllend sawwiga peale, ning
lasse ta hingada, sest temma on veel
nörk, et temma ueste ei nikasta.

Monnikord ei olle se lu mitte paig-
galt ärra waid agga vörрутud, se on sag,
gedaste furjem veel kui se niklastus.
Se vörрутud koht paistetab wåggå ülles
sure walloga. Vanne peale ädikast pöllend
sawwiga abjust; kui ta jáab kui
waks siis vanne jäalle ikka teist peale;
wahhel woid finna ka peale vanna touka-
tud linna seemned pimaga, ehk lewer
stolki ädikaga ning winaga, keigeenita-
miste kui paistetus on komiva.

Veel